

Dosarul nr.3ra-517/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Firma Comercială de Producție „Pegas” SRL împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor fiscale,

împotriva deciziei din data de 24 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, s-a menținut hotărârea din data de 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 16 mai 2018 și la 21 ianuarie 2019 Firma Comercială de Producție „Pegas” SRL (în continuare FPC „Pegas” SRL) a depus cereri de chemare în judecată, care au fost conexe într-o singură procedură, împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă Canal Chișinău”), prin care a solicitat anularea facturilor fiscale seria AAD 9712552 din 30 martie 2018 în sumă de 23 671,47 lei și seria AAF 5237575 din 30 noiembrie 2018 în sumă de 82 689,28 cu titlu de tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

În motivarea cererilor de chemare în judecată FPC „Pegas” SRL a menționat că facturile fiscale din 30 martie 2018 și 30 noiembrie 2018 sunt neîntemeiate, ilegale, contrare legislației în vigoare și urmează a fi anulate de către instanța de contencios administrativ. Societatea pârâtă în facturile fiscale nominalizate eronat a făcut trimitere la contractul nr. 266433/33 din 23 iulie 2004, semnat între SA „Apă-Canal Chișinău” și FCP „Pegas” SRL, or un contract între părți, cu nr. 266433/33 din 23 iulie 2004, privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nu există.

Societatea reclamantă a susținut că între FCP „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” există un singur contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, și anume contractul nr. 20-13/15703 din 25 februarie 2010, în care, în mod concret este indicată modalitatea de calcul și condițiile de plată pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate.

Potrivit pct.4.1 al contractului enunțat, s-a stabilit modalitatea de calcul pentru recepționarea și preepurarea apelor uzate deversate de la client cu concentrații majorate ale poluanților, cu coeficientul 0,5 la tarif.

Deci, în baza acestui contract SA „Apă- Canal Chișinău” și-a asumat obligația de a recepționa și preepura apele uzate deversate de agent, lunar prin intermediul evacuatoarelor la coeficientul strict stabilit de 0,5 la tarif.

Mai mult, de facto, obligația de a recepționa și epura apele uzate în conformitate cu coeficientul stabilit în contract, la moment nu se execută, astfel această prevedere este încălcată de către SA „Apă-Canal Chișinău”, fapt care generează o apreciere eronată a situației real existente pe acest caz, prin facturarea unor sume nereale de plată pentru serviciile în cauză.

Contractul nr. 266433/33 din 23 iulie 2004, la care face trimitere societatea pârâtă în facturile contestate, reglementează raporturile privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală, și nu raporturile de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, astfel că acesta nu stabilește metodologia de calculare a tarifelor diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate.

Societatea reclamantă a mai menționat că SA „Apă-Canal Chișinău” anterior a anunțat rezilierea unilaterală a contractelor de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți încheiate cu agenții economici din mun. Chișinău, înaintând spre discuții o nouă metodologie de calcul a tarifelor pentru serviciul de evacuare a apelor reziduale în sistemul de canalizare, contrar prevederilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, până la moment, nu a semnat noi contracte cu consumatorii, inclusiv cu consumatorul FPC „Pegas” SRL. În situația creată, FPC „Pegas” SRL a considerat că de către ambele părți a fost acceptată continuitatea relațiilor contractuale și raporturilor juridice prevăzute de contractul nr. 20-13/15703 din 25 februarie 2010 până la semnarea unui nou contract, or societatea pârâtă a continuat să furnizeze în continuare serviciile prevăzute de contractul enunțat, reclamantul a continuat efectuarea achitărilor, iar pârâta în continuare a recepționat sumele achitate de reclamant pentru serviciile la acest contract.

Astfel, în opinia societății recurente, facturile fiscale contestate contravin prevederilor Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, care reglementează relația operator-consumator în exclusivitate în bază de contract, deoarece furnizorul de servicii, la caz SA „Apă-Canal Chișinău”, obligatoriu, urma să semneze un nou contract privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți cu consumatorul FCP „Pegas” SRL, unde și urma să se opereze în mod bilateral plata pentru preepurarea apelor uzate. Iar, facturile fiscale contestate urmau să fie înaintate spre achitare către agentul economic numai după semnarea unui astfel de contract, or o eventuală solicitare privind executarea unei obligațiuni de plată a unui serviciu public în lipsa unui temei juridic, a unui contract, constituie o ilegalitate.

Noua metodologie de calcul a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți utilizată de către societatea pârâtă a stârnit largi critici din partea societății civile și a agenților economici, din considerentul lipsei de legalitate și previzibilitate din partea SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și necesitatea perfecționării cadrului de reglementare în acest domeniu la adoptarea unor astfel de decizii.

FCP „Pegas” SRL a mai menționat că facturile fiscale contestate emise de către SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care se impune achitarea sumei de 82 689,28 lei și 23 671,47 lei, cu titlu de tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate de canalizare, constituie o încălcare evidentă a legislației în vigoare, și anume a Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare,

precum și a Legii cu privire la poluarea mediului, deoarece la moment, nici Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare și niciun alt act normativ în vigoare nu reglementează în concret metodologia, formula de calcul a tarifelor diferențiate, iar pârâta SA „Apă-Canal Chișinău”, abuzând de poziția sa dominantă pe piață, având calitatea de unic prestator pe piața serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate, îi impune autoritar și absolut ilegal spre plată tarife ilegale și inechitabile, a căror sume variază de la lună la lună și de la agent la agent, adică în mod discriminatoriu, fără a se ține cont de o formulă și un tarif legal prevăzut de legislație.

În concluzie, FCP „Pegas” SRL a indicat că SA „Apă-Canal Chișinău” nu are niciun temei legal și niciun temei contractual în baza căruia ar fi în drept să aplice și să modifice noile tarife diferențiate pentru livrarea și recepționarea apelor uzate în canalizare, astfel indică că, în lipsa unei formule concrete de calcul a tarifelor până la semnarea noului contract, facturile fiscale emise poartă un caracter ilegal, fiind contrare Legii cu privire la poluarea mediului.

Faptul ilegalității impunerii spre achitare a tarifelor diferențiate este recunoscută și menționată însăși de către societatea pârâtă în scrisoarea nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017 adresată Ministrului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, prin care SA „Apă-Canal Chișinău” propune modificarea și completarea legislației în vigoare, mai exact a Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare de apă pentru localități urbane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, și anume la Anexa nr. 6 a acestui Regulament, prin introducerea sintagmei la text „tariful diferențiat se calculează conform formulei”, fiind indicată formula de calcul. În acest context, FCP „Pegas” SRL a susținut că este evident faptul că însăși societatea pârâtă constată inexistența la moment a unei formule privind calcularea tarifului diferențiat, aceasta fiind numai la etapa de propunere spre a fi inclusă în legislație.

În opinia societății reclamante circumstanța nominalizată este una de o importanță majoră pentru examinarea obiectivă și multiaspectuală a prezentei pricini civile, or aceasta denotă că SA „Apă-Canal Chișinău” recunoaște lipsa unei metodologii cu o formulă bine definită de calcul a tarifelor diferențiate, stabilită într-un act normativ, iar calculul efectuat în mod unilateral în privința FCP „Pegas” SRL nu dispune de un suport juridic legal, acesta fiind la etapa examinării și aprobării.

Prin hotărârea din data de 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată, s-au anulat facturile fiscale, seria AAD 9712552 din 30 martie 2018 în sumă de 23 671,47 lei și seria AAF 5237575 din 30 noiembrie 2018 în sumă de 82 689, 28 lei, emise de SA „Apă-Canal Chișinău” în adresa FCP „Pegas” SRL, cu titlu de tarife diferențiate pentru depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate. (f.d. 154,159-171, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 24 decembrie 2019 a respins apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, a menținut hotărârea din data de 31 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 20, 21-42, vol.III)

În susținerea concluziilor sale instanțele de judecată au invocat art. 22, alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 (în vigoare la data emiterii actelor contestate și la data depunerii acțiunii în instanța de contencios administrativ), potrivit căruia modalitățile de calcul a tarifelor pentru depășirea concentrației maxim admisibile a substanțelor poluante pot fi conform condițiilor contractuale, iar în lipsa unor clauze în contract, conform

modalității stabilite prin Legea privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative. Respectiv, SA „Apă-Canal Chișinău” are obligația de a aplica modalitatea de calcul a sumei înaintate spre plată clientului, în conformitate cu legislația în vigoare și nu conform propriilor convingeri.

La caz, atât în facturile contestate, cât și în referințele depuse la dosar, SA „Apă-Canal Chișinău” nu a indicat modalitatea de calcul a tarifului diferențiat, invocând în mod general, că tariful a fost determinat conform prevederilor art. 22 alin. (18) al Legii nr. 303/2013, fără a oferi explicații în acest sens.

Instanțele de judecată au menționat că în lipsa unei formule a tarifului diferențiat pentru deversarea apelor uzate cu concentrație maxim admisibilă, SA „Apă-Canal Chișinău” a stabilit în mod unilateral tariful diferențiat, această modalitate de calcul a tarifului diferențiat nefiind reglementată de o normă legală sau normativă.

De asemenea, s-a constatat că la moment între FCP „Pegas” SRL și SA „Apă-Canal Chișinău” nu este încheiat un contract cu privire la recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți, unde să fie indicată modalitatea de calcul și condițiile de plată privind recepționarea și preepurarea apelor uzate, iar Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, la care face trimitere partea apelantă, nu reglementează metodologia de calcul a tarifelor diferențiate.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 19 februarie 2020 a depus recurs SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată. (f.d. 51-58, vol.III)

În motivarea recursului SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, au aplicat o lege care nu urma a fi aplicată, concluziile expuse sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Societatea recurentă a indicat că concluziile instanțelor de judecată precum că nu este reglementat în nici un act normativ aplicarea tarifului diferențiat în cazul depășirii CMA, sunt eronate, deoarece formula de calcul este prevăzută în art. 22, alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013 unde este stipulat expres că „...se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate”.

SA „Apă-Canal Chișinău” a susținut că nu există temei de anulare a facturilor fiscale seria AAD nr. 9712552 din 30 martie 2018 și seria AAF nr. 5237575 din 30 noiembrie 2018, deoarece SA „Apă-Canal Chișinău” reprezintă subiect de drept al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013, iar calculul tarifului diferențiat a fost efectuat strict conform prevederilor Contractului nr. 266433 din 23 iunie 2004, prin prisma dispozițiilor art. 22, alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, în care este stipulat expres faptul, că în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO 5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale, iar în lipsa acestor clauze în contractul obligatoriu - conform modalității stabilite prin Legea RM nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998 privind plata pentru poluarea mediului și prin alte acte legislative în vigoare. Astfel, nu pot fi reținute argumentele instanței de fond și instanței de apel, precum că SA „Apă-Canal Chișinău” prestează servicii în lipsa contractului.

Totodată, instanțele inferioare au dat apreciere eronată în vederea răspunsului nr. 1200/17368 din 30 noiembrie 2017, remis în adresa Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, privind modificarea și completarea Regulamentului

privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisurări de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, deoarece, acest răspuns nu poate fi calificat ca probă pertinentă și concludentă speței în cauză.

Formula de calcul, indicată în răspunsul sus-menționat, nu reprezintă decât forma grafică de expunere a art. 22, alin. (18) al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013. Astfel, instanțele de judecată nu au pătruns atât în esența prevederilor art. 22, alin. (18) al Legii respective, precum și în descifrarea elementelor din forma grafică de expunere a formulei explicată sub formă de text a prevederilor art. 22 alin. (18).

Societatea recurentă a menționat că formula aplicată nu reprezintă o nouă formulă de calcul, așa cum invocă FCP „Pegas” SRL în prezenta speță. Mai mult, SA „Apă-Canal Chișinău” a considerat oportun de a implementa forma grafică de expunere a formulei deja existente sub formă de text întru evitarea diverselor interpretări ale art. 22, alin. (18) a Legii sus-indicate.

Aplicarea coeficientului de majorare la tariful pentru serviciile de canalizare și mărimea acestui tarif, reprezintă proporția dintre rezultatele investigațiilor de laborator a probei prelevate de facto și normativul aprobat conform Anexei nr. 1 „Indicatorii de calitate ai apelor menajere uzate evacuate în rețelele de canalizare ale localităților” la Regulamentul sus-nominalizat aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013.

La 06 aprilie 2020 FCP „Pegas” SRL a depus referință la recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat declararea acestuia inadmisibil, indicând că cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de normele legale, pe cale de consecință nu constituie temei de casare a deciziei recurate, deoarece motivele indicate în recurs sunt identice cu cele indicate în apel asupra cărora instanța de apel s-a expus în modul corespunzător. (f.d. 65-79, vol.III)

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se vor verifica prin prisma Codului administrativ.

Conform art. 246, alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară

inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(1).

În conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat ține să menționeze că din conținutul normei de drept sus-citate combinat cu prevederile art. 246, alin. (2), lit. d) rezultă că termenul de contestare curge de la data notificării deciziei instanței de apel, la fel ca și motivarea recursului în cazul în care aceasta se depune împreună cu cererea de recurs.

Prin prisma art. 223 din Codul administrativ rezultă că notificarea hotărârilor și a altor acte de dispoziție, prin care se stabilesc termene, are loc conform art. 96–114.

Conform art. 96 alin. (1) din Codul administrativ notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

În același timp art. 33 din Codul administrativ, prevede că comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordând-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.

La caz, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 decembrie 2019, în prezența reprezentatului societății recurente. (f.d. 19, vol. III)

Prin urmare decizia instanței de apel a fost notificată SA „Apă-Canal Chișinău” la data pronunțării dispozitivului și anume 24 decembrie 2019, dată de la care curge termenul de recurs.

Astfel, termenul de contestare a deciziei instanței de apel din 24 decembrie 2019, notificată societății recurente la aceeași dată, a expirat la data de 23 ianuarie 2020.

În aceste circumstanțe, depunerea de către SA „Apă-Canal Chișinău” a cererii de recurs la 19 februarie 2020 a avut loc peste termenul legal prevăzut de lege.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reamintește că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale.

În speță, lipsa unor acțiuni concrete de a ataca hotărârea judecătorească în termen demonstrează că partea recurentă nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a-și proteja drepturile (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61). Nerespectarea termenului de declarare a recursului a fost admis, în întregime de comportamentul SA „Apă-Canal Chișinău”.

Faptul că decizia motivată a fost comunicată SA „Apă-Canal Chișinău” la data de 16 februarie 2020 nu constituie temei de prelungire a termenului de procedură, ori termenul de contestare curge de la momentul notificării deciziei în cadrul ședinței instanței de apel la data de 24 decembrie 2020. Articolul 245 alin. (2) din Codul

administrativ reglementează situația când recursul, depus conform prevederilor alin. (1) art. 245, a fost depus nemotivat din cauza neprezentării de către instanța de apel a motivării deciziei, care potrivit alin. (3) art. 240 din Codul administrativ se motivează în scris în termen de 30 de zile de la data pronunțării.

Conform art. 65 alin. (1) din Codul administrativ dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

SA „Apă-Canal Chișinău” nu a înaintat o cerere, prin prisma prevederilor art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, cu privire la repunerea recursului în termen și nici nu a prezentat instanței probe incontestabile ce ar demonstra imposibilitatea îndeplinirii actului procedural în termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, admiterea spre examinare a unui recurs declarat tardiv ar încălca drepturile intimatului la un proces echitabil, fapt constatat prin jurisprudența Curții Europene în cazuri similare, [vezi Popov versus Moldova (nr. 2), (06 decembrie 2005, parag. 53), Melnic versus Moldova (14 noiembrie 2006, parag 40 și 41) sau Dacia SRL versus Moldova (18 martie 2008, parag. 77)], în care s-a constatat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Din aceste motive, recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva deciziei din 24 decembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, în conformitate cu 246, alin. (2), lit. d) din Codul administrativ necesită a fi declarat inadmisibil, deoarece, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Conform art. 24, alin. (1) din Codul administrativ participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute lege, ori termenul de recurs este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

SA „Apă-Canal Chișinău” trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, interesându-se de soarta și etapa procedurală la care se află prezentul litigiu, în care are calitatea de recurentă, pentru a depune în termen recursul.

În acest sens este imperioasă jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Ponomaryov v. Ucraina, 3236, hotărârea din 03 aprilie 2008).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Conform art. 193, 230, 233 alin. (1) și (2), 244, 245, 246 alin. (1) și (2), lit. d) și art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh